

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617216283
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:7617216283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. R.D. V.D., V.. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, dieťa rodičov matky S.. S. V., V.. XX.X.XXXX, P. L., Š. XXX, zast. Hudzík & Partners s.r.o., Poprad, Mnoheľova 830/15 a otca Q. V., V.. XX.X.XXXX, P. T. V. L., E. XX, zast. JUDr. Miroslava Slovinská, advokátka, Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 13, v konaní začatom na návrh otca o úpravu styku a zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/5/2018-119 zo dňa 16.1.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I.

II. Zrušuje rozsudok vo výroku II., IV a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh otca mal. R. na zmenu úpravy styku a zníženie výživného.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Mení sa rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5P/72/2016-62 zo dňa 30.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/47/2017-101 zo dňa 29.6.2017 v časti úpravy styku tak, že otec mal. dieťaťa Q. V. je oprávnený stretávať sa s mal. R. nasledovne:

- počas prvých troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o úprave styku každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod.,

- po ukončení obdobia troch mesiacov každý párný týždeň od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod.

Otec si dieťa prevezme pred bytom matky a tam ho aj odovzdá. Matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť. Obaja rodičia sú povinní vzájomne sa informovať deň vopred, pokiaľ by z vážnych dôvodov k realizácii styku nemohlo dôjsť.

II. Mení sa rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5P/72/2016-62 zo dňa 30.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/47/2017-101 zo dňa 29.6.2017 v časti výživného tak, že výživné sa zo strany otca znižuje zo sumy 200 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne počnúc dňom 1.2.2019, ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh otca z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. 25, ods. 1,2,3,4, § 26, § 36, ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že v konaní bolo preukázané, že pokiaľ sa týka zmeny úpravy styku, je nesporné, že v súčasnosti je dieťa už vo vyššom veku a otcovi nič nebráni, aby mohol riadne realizovať styk s dieťaťom a aspoň takýmto spôsobom sa podieľať na starostlivosti o dieťa. Otec má vytvorené podmienky u svojich rodičov na to, aby tento styk mohol realizovať aj počas celého dňa, resp. po adaptácii je tu možnosť, aby dieťa sa pokúšalo v tejto domácnosti stráviť aj noc. Samozrejme, aj zo strany otca je potrebné veľmi citlivo pristupovať k tomuto styku a v prípade, ak maloletý sa bude skôr chcieť vrátiť k matke, aby takéto pranie syna rešpektoval. Preto súd rozhodol o rozšírení styku aj v zmysle záverov referátu poradenskopsychologických služieb tak, že tento styk rozšíril postupne a to počas prvých troch mesiacov na každý párný týždeň v sobotu od 9.hod. do 18.hod. Otec by tak bez časového stresu mohol s malolekým stráviť deň u svojich rodičov, aby bol zachovaný aj režim dieťaťa v prípade, že v popoludňajších hodinách spí, resp. môže stráviť s ním deň na výlete, pri športových aktivitách a podobne. Je zvlášť dôležité, aby sa maloletý identifikoval so svojim otcom, otec by mal byť preňho mužským vzorom. Na strane otca nebolo preukázané, žeby sa o dieťa nedokázal postarať, navyše keď býva spolu so svojimi rodičmi, ktorí taktiež majú právo vidieť svojho vnuka a stráviť s ním určitý čas. V prípade, ak táto adaptačná doba bude pre dieťa dostačujúca, po ukončení tohto obdobia je otec oprávnený stretávať sa s malolekým každý párný víkend od soboty do nedele. Opätovne je to však na rodičoch a ich vzájomnom prístupe a komunikácii, aby vytvorili podmienky pre možnú realizáciu takéhoto styku a aby hlavne rešpektovali pranie a potreby dieťaťa. Pokiaľ aj dieťa sprvoti nebude zvládať odlúčenie počas celého víkendu po adaptačnej dobe, je potrebné túto adaptačnú dobu predĺžiť a vyjsť v ústrety dieťaťu. Na strane otca však neboli zistené žiadne nedostatky, pre ktoré by mal mať styk s dieťaťom obmedzený. Pokiaľ sa týka výživného, pri určení výšky vrámci predchádzajúceho konania súd vychádzal z možného príjmu otca 1.000 eur mesačne a matka v tom čase poberala rodičovský príspevok. V súčasnosti však nastala výrazná zmena pomerov ako na strane rodičov tak aj na strane dieťaťa. Matka po ukončení materskej dovolenky je riadne zamestnaná a dosahovala príjem aj u predchádzajúceho zamestnávateľa aj u súčasného do 800 eur a teda na jej strane sa jej príjem podstatne zvýšil. Na strane dieťaťa sú zvýšené výdaje v súvislosti s nástupom do škôlky, za ktorú matka hradí cca 200 eur mesačne. Ako samotná uviedla, túto škôlku vybrala pre dieťa z dôvodov, že jej to vyhovuje (prevádzková doba je dlhšia ako v bežnej škôlke). Výrazná zmena pomerov nastala aj na strane otca. Otec nikdy nedosahoval príjem 1.000 eur, z ktorého vychádzal súd v predchádzajúcom rozhodnutí a aj u predchádzajúcich zamestnávateľov jeho príjem činil 480 eur mesačne. Aj v súčasnosti má u nového zamestnávateľa dohodnutý príjem 650 eur v hrubom. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd znížil výživné na strane otca zo sumy 200 eur na sumu 160 eur mesačne a to počnúc dňom 1.2.2019, nakoľko u otca sa výživné hradí prostredníctvom exekútora a za mesiac január 2019 už výživné bolo uhradené. Otec pôvodne žiadal úpravu styku každý párný víkend od piatku do nedele. S poukazom na správu z referátu poradenskopsychologických služieb, kde bolo doporučené, ako je potrebné upraviť styk do budúcnosti, návrh otca v prevyšujúcej časti zamietol. Otec žiadal znížiť výživné na sumu 100 eur. Vzhľadom k nákladom na maloleteho a vyššie označené listinné dôkazy súd v prevyšujúcej časti aj tento návrh otca zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

III. Obsah odvolania

6. V zákonom stanovenej lehote podala proti výrokom I.a II. rozsudku odvolanie matka maloleteho. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok, že otec bude dieťa navštevovať každú párnú sobotu od 09:00 do 13:00 hod. a každú nepárnu nedeľu od 15:00 hod do 18:00 hod. a aby návrh na zníženie výživného zamietol. Od narodenia maloleteho R. s ním nikdy otec nebol počas noci sám, lebo sa nevedel oň postarať. Sám psychológ neodporúčal trávenie nocí bez matky, na ktorú je dieťa veľmi citovo naviazané. Súd sa pri rozhodovaní o rozširovaní rozsahu styku vôbec nezaoberal nezodpovedným konaním otca, najmä osobnou zodpovednosťou otca voči maloletemu dieťaťu a jeho trestnoprávnou zodpovednosťou. Súd tiež nezvážil, že z dôvodu dodržania zásad mravnej výchovy dieťaťa nie je

vhodné, aby mal nezodpovedný rodič maloletého aj cez noc a na celý víkend. Súd nechal do úvahy všetky dôležité okolnosti medzi ktoré patrí stanovisko kolízneho opatrovníka aby výška výživného pre zabezpečenie výživy a výchovy maloletého zostala na úrovni 200 € a to aj s poukazom, že životné náklady a náklady na maloleté dieťa sa od vynesenia rozsudku, t.j. za posledných 2,5 roka primerane zvýšili a matka sa o dieťa až na ojedinelé prípady stará výlučne sama. Otec si doteraz nikdy od septembra roku 2016 riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a to najmä tým, že neuhrádzal výživné v dohodnutej a súdom potvrdenej výške 200 € a tiež výživné platil od uloženia povinnosti platiť výživné iba v čiastočne, často v sume neprevyšujúcej 50 €. V niektoré mesiace otec nezaplatil na výživné žiadne finančné prostriedky, čo bolo dôvodom na vymáhanie výživného prostredníctvom exekučného konania a to aj napriek tomu, že otec je zamestnaný a má pravidelný príjem tak ako to bolo preukázané. Otec na súde argumentoval, že má vysoké náklady na cestovanie (100 €/mesačne) za maloletým. Tieto deklarované náklady otca sú však v súčasnosti už nereálne, nakoľko nad rámec styku uvedenom predošlého rozsudku bolo medzi rodičmi dohodnuté rozšírenie styku dieťaťa s otcom a to tak, že otcovi niekoľkokrát v mesiaci matka odovzdáva dieťa v jeho bydlisku otca v SNV, takže nikam necestuje a teda možno s istotou potvrdiť, že toľko financií nevykladá na cestu za dieťaťom.

7. Otec vo svojom písomnom vyjadrení navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že má za to, že je potrebné rozšíriť styk otca s dieťaťom a to postupnou formou, aby sa aj dieťa mohlo adaptovať v prostredí otca, čo súd po vykonaných dokazovaniach zobral do úvahy. Trvá na svojom vyjadrení týkajúceho sa zníženia výživného, nakoľko výživného nie je v záujme mal. dieťaťa. Výdavky, ktoré matka má v súvislosti s výchovou a starostlivosťou o mal. dieťa majú stúpajúci charakter, či už sa to týka zvýšených výdavkov v súvislosti zdravotným stavom, nákladov na ošatenie, obuv, ale vo významnej miere i nákladov na stravu a tiež na zabezpečenie primeraných podmienok bývania a súvisiacich činností zabezpečujúcich výchovu, starostlivosť o dieťa a chod domácnosti. Všetky spomenuté fakty zabezpečuje matka mal. dieťaťa zo svojho príjmu a z výživného, ktorým je zaviazaný otec.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj ako „CMP“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že sú splnené predpoklady pre potvrdenie rozsudku v časti a v časti pre zrušenie napadnutého rozsudku v jeho a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj mal. dieťaťa, b) zastupovanie mal. dieťaťa, c) správa majetku mal. dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa (§ 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine).

8. Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova maloletého dieťaťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obojom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával, resp. stretával vo veľmi obmedzenom rozsahu.

8. Jedným z výrazných prostriedkov pre zabezpečenie spoluúčasti druhého rodiča na výchove a udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového putá je osobný styk rodiča s mal. dieťaťom. Úlohou rodiča je pochopiteľne, aby pri styku s dieťaťom len pozitívnym spôsobom uplatňoval svoju výchovnú úlohu. Na druhej strane, úlohou rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytvárať vhodné podmienky pre

tento styk a to najmä vedením dieťaťa k správne vzťahu k druhému rodičovi. Byť spolu znamená pre rodiča a jeho dieťa jeden zo základných prvkov rodinného života, a to aj napriek nezhodám vo vzťahoch medzi rodičmi. Ako vyplýva z Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (čl. 9 ods. 3 a čl. 18 ods. 1). Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu vyplýva, že v záujme dieťaťa spravidla je, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov, kde každý z nich poskytuje dieťaťu láskyplnú starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Preto akékoľvek obmedzenie tohto aspektu rodinného života (styku medzi rodičom a dieťaťom), musí byť riadne a starostlivo odôvodnené, teda musí sledovať legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa a byť tomuto cieľu primerané. Kritéria pre rozhodovanie o zverení dieťaťa do starostlivosti sa analogicky uplatnia aj v prípade rozhodovania o styku. V tomto ohľade všeobecne platí, že súdne konanie má byť vedené, a prijaté opatrenia majú byť učené vždy v najlepšom záujme dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Pokiaľ všeobecné súdy rozhodujú o úprave styku, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, a teda ak je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti jedného z rodičov, potom by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takáto úprava je spravidla vždy v "najlepšom záujme dieťaťa", pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané.... Vo všeobecnej rovine je možné súhlasiť s doktrínovým záverom, že "styk by mal byť stanovený v rozsahu, ktorý umožní nerezidentnému rodičovi v dostatočnej miere participovať na bežných každodenných záležitostiach dieťaťa, rovnako ako na jeho voľnočasových aktivitách. (viď uznesenie ÚS ČR, sp.zn. I.ÚS 955/15 z 14. 3. 2017).

9. Matka má za to, že nie je v záujme mal. R., aby bol styk realizovaný bez prítomnosti jej prítomnosti, vzhľadom k tomu, že R. otca takmer nepozná. Mal. R. má 5 rokov, je vo veku, kedy už nie je odkázaný na 24 hodinovú starostlivosť matky. Otec prejavuje záujem o stretávanie sa so synom, je potrebné budovať a naďalej upevňovať ich vzájomný citový vzťah. Súd pri postupnej úprave styku reflektoval na skutočnosť, že pre realizáciu styku je potrebné adaptačné obdobie. Z obsahu spisu vyplýva, že otec má pre osobnú starostlivosť o syna v rozsahu upraveného styku vytvorené vhodné podmienky, má záujem ju vykonávať. Je zrejme, že komunikácia medzi rodičmi je narušená. Je potrebné zdôrazniť, že kooperácia a komunikácia medzi rodičmi aj po rozpade ich vzťahu je jedným zo základných prvkov, ktoré definujú záujem dieťaťa. V súčasnosti vzhľadom na potrebu pripraviť maloletého na styk s otcom sa ako najpriateľnejšie riešenie javí postupná úprava styku a po úspešne zvládnutej adaptácii bude možné rozšíriť styk aj o prenocovanie v mieste bydliska otca. Matka, ktorá je momentálne pre R. prioritným rodičom, je povinná v záujme syna a to aj napriek ňou prežívanej nedôvere k otcovi, dieťa primerane na styk s otcom pripraviť (vrátane pozitívnej motivácie dieťaťa v súvislosti s kontaktom s jeho otcom) a obaja rodičia sú povinní dbať na to, aby styk mohol prebiehať v kľudnej a harmonickej atmosfére.

10. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. postupom podľa §387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Matka v odvolaní namieta, že súd pri svojom rozhodovaní o znížení výživného nezobral do úvahy zmenu pomerov na strane mal. dieťaťa, ktorému od času poslednej úpravy vzrástli výdavky. Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. zákona o rodine (ďalej len „ZoR“) pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 78 ods. 3 ZoR pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

12. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu v čase rozhodovania súdu bolo potrebné mať na zreteli ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 231 CSP, ktorý je vyjadrením zásady clausulae rebus sic stantibus. Rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno zmeniť, ak sa podstatne

zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

13. Hmotnoprávna podmienka zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je upravená v ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa tohto ustanovenia dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Aby súd teda mohol vo veci výživného rozhodnúť inak, nevyhnutnou podmienkou je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu o vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Právne relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zníženie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvale, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

14. Ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, v čase predchádzajúcej súdnej úpravy bol otec zamestnaný v spoločnosti Contitrade Slovakia s.r.o., jeho čistý mesačný príjem predstavoval sumu 720,90 Eur v čistom. Otec tento právny pomer skončil dohodou ja vlastnú žiadosť. V tom čase otec dobrovoľne prispieval na výživné mal. R. sumou 200 Eur.

15. Súd uzavrel, že od posledného rozhodovania o výživnom došlo k relevantnej mene pomerov na strane otca, ktorý dosahuje príjem 650 Eur v hrubom. Ako to vyplýva z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni otec mal. od 09/2019 pracuje v spoločnosti AUTO-IMPEX spol. s.r.o., jeho vymeriavací základ predstavoval 903 Eur. Taktiež zmenu pomerov videl súd na strane matky, ktorá pri predchádzajúcej úprave poberala rodičovský príspevok a v súčasnosti má príjem zo zamestnania. S týmto záverom súdu nie je možné súhlasiť. Ak otec v čase predchádzajúcej súdnej úpravy dosahoval príjem zo zamestnania 720,90 Eur a ukončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť, vzdal sa tým možnosti dosahovať príjem a správne súd pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z potenciality jeho príjmu (§ 75,ods. 1 ZoR). Nepochybne aj v súčasnosti je v možnostiach otca dosahovať príjem na tejto úrovni. Nie je zrejmé, na základe čoho mal súd za preukázané, že príjem otca činil 480 Eur, t.j. úroveň minimálnej mzdy. Súd taktiež nezisťoval, na akej pracovnej pozícii otec pracuje a či okrem mzdy dostáva v súvislosti s pracovným pomerom aj iné peňažné plnenia a benefity. Nie je zrejmé, aké je vzdelanie a kvalifikácia otca a či zamestnanie, ktoré vykonáva zodpovedá jeho kvalifikácii. Súd vôbec neskúmal majetkové pomery otca.

16. Keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal dokazovanie so zameraním sa na určenie výšky výživného, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP a vec vrátil súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1, 2 CSP).

17. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie so zameraním sa na posúdenie, či boli splnené zákonné podmienky pre zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom. V súvislosti s touto úlohou súd zistí presnú výšku príjmu otca mal. zo zamestnania vrátane všetkých peňažných plnení a benefitov, ktoré otec od zamestnávateľa v súvislosti s jeho pracovným pomerom dostáva (odmeny, mimoriadne odmeny, príplatky za prácu nadčas, stravné, cestovné náhrady a pod.). Súd sa náležite vysporiada s otázkou, či príjem otca detí zo zamestnania zodpovedá jeho kvalifikácii a či nie je vzhľadom na situáciu na trhu neprimerane nízky. Ako kritérium pre posúdenie zmeny na strane povinného rodiča bude vychádzať z jeho príjmu v čase predchádzajúcej súdnej úpravy, ktorý predstavoval 720,90 Eur. Súd takisto zistí a vyhodnotí majetkové pomery otca. Pri rozhodovaní o výživnom je vždy nutné zohľadniť nielen príjmy povinného, ale aj celkový majetok v jeho vlastníctve a jeho životnú úroveň. Odvolací súd súhlasí so záverom, že vyživovacia povinnosť majú obaja rodičia. Na strane rodiča, ktorý sa o dieťa osobne stará, je potrebné na osobnú starostlivosť prihliadnuť ako na formu plnenia vyživovacej povinnosti. V tejto súvislosti nie je možné skutočnosť, že matka mal. dieťaťa sa po ukončení rodičovskej dovolenky zamestnala a dosahuje príjem vyhodnotiť ako zmenu pomerov na strane rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Je potrebné zobrať do úvahy aj zmenu na strane maloletého dieťaťa a nárast jeho potrieb v súvislosti s jeho vekom a návštevou predškolského zariadenia. V prípade, ak na základe doplneného dokazovania nebude preukázaná relevantná a dôvodná zmena pomerov, bude namieste návrh na zníženie výživného zamietnuť.

18. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).